

Περί Εμπορικής Πίστης - Country Risk

(Σε ασύνδετο σχήμα)

Γράφει ο
Βύρων Τομάζος
Μηχανολόγος,
Απόφοιτος Πολυτεχνείου
Μονάχου
e-mail: btomazos@gmail.com

Το έναυσμα αυτού του άρθρου έρχεται από μία εκπομπή που άκουγα από ένα σταθμό τις ημέρες που η Ελλάδα μπήκε ξανά στις αγορές μετά από 4 χρόνια απομόνωσης. Επειδή με ενδιέφερε άκουσα και πολλά άλλα σχόλια από ραδιοφωνικούς σταθμούς και τηλεόραση. Κατά μεγάλη πλειοψηφία τα επιχειρήματα της εισόδου μας ήταν καταστροφικά. Και αυτό που με κνεύρισε περισσότερο, το άκουσα από οικονομολόγους και διερωτόμουν έχουν αυτοί οι άνθρωποι παρωπίδες, είναι τόσο μονομερώς ενημερωμένοι; Ή εξυπηρετούν διάφορα συμφέροντα ή πεπαλαιωμένες πεποιθήσεις; Έφριξαν οι αντι-μνημονιακοί γιατί βλέπουν ότι σιγά σιγά θα είναι εκτός αντικειμένου. Ορισμένοι από αυτούς έφασκαν και αντίφασκαν, ένας μάλιστα λέει γιατί να μην πάρουμε τα λεφτά α-

πό το ΔΝΤ που τα δίνει με χαμηλότερο επιτόκιο δηλαδή μνημόνιο.

Άλλοι πάλι προοδευτικοί αριστερίζοντες δεν ξέρω που έχουν βρεί την έννοια του προοδευτικού μόνο κριτική χωρίς να προτείνουν καμία λύση ή αν έλεγαν κάτι, τα επιχειρήματα τους ήταν γυμνά γιατί δεν έχουν ένα υπαρκτό μοντέλο πχ. Βόρειο Κορέα ή Κούβα στο οποίο να αναφερθούν.

Όπως έχω γράψει και στα προηγούμενα άρθρα μου η χρηματοπιστωτική αγορά είναι δυστυχώς μία στον κόσμο και άντληση χρημάτων δεν υπάρχει από πουθενά αλλού.

Δεν ανέφεραν πουθενά αυτοί οι guru της οικονομίας ή οι διάφοροι δημοσιογράφοι ακόμα και οι διάφοροι πολίτες που βγήκαν στα κανάλια το σπουδαιότερο πράγμα για μένα που είναι ότι η Χώρα απέκτησε ξανά εμπορική πίστη και μειώθηκε το country risk δηλαδή το ύψος του κινδύνου που βάζουν οι διεθνείς αγορές σε μία χώρα που δανειζεται πχ. AAA BBB CCC κλπ.

Δυστυχώς αυτό τον κίνδυνο «του δανειζεστε» τον έχουμε ζήσει στο πετσί μας εμείς οι επιχειρηματίες τα 4 τελευταία χρόνια που πρέπει να προπληρώνουμε τα εμπορεύματα για να μας τα στείλουν οι ξένοι ή το πλαφόν δανεισμού μας είχε σχεδόν μηδενιστεί.

Ο λαός την εμπορική πίστη τη λέει μπέσα. Η α-

ξιολόγηση των επιχειρήσεων δεν γίνεται πλέον βάσει μόνο της αξίας των κτιρίων και των μηχανημάτων αλλά βάσει της εμπορικής πίστης της εταιρίας και κατ' επέκταση του προσωπικού της, δηλαδή τα άυλα assets της. Το ίδιο συμβαίνει και κατ' επέκταση και στα κράτη.

Για να πω και λίγη ιστορία για την Εμπορική Πίστη, στη Χίο, περίπου στον 18ο αιώνα ειδικά στον κάμπο της Χίου είχαν συγκεντρωθεί αρκετοί διάσημοι έμποροι και χρηματιστές είχαν χτίσει γύρω στα 300 μεγάλους πύργους-συγκροτήματα με διάφορα βοηθητικά κτίρια μέσα και εγκαταστάσεις και εκεί είχε συγκεντρωθεί όλο το ανφάν γκατέ της εποχής όπως γίνεται σήμερα στο Μόντε Κάρλο που όλα τα ηχηρά ονόματα συγκεντρώνονται εκεί.

Οι Χιώτες διακινούσαν ένα μεγάλο τμήμα του διεθνούς εμπορίου της Ρωσίας, Αιγύπτου, Ινδών κ.α. και είχαν συνήθως κεντρικά γραφεία στο Λονδίνο-Οδησό-Αίγυπτο-Αλεξάνδρεια-Μασσαλία κ.α. Και ποιο ήταν το μυστικό των Χιωτών; Είχαν «εμπορική πίστη».

Από ιστορίες του πατέρα μου, μου λέει ότι επήγε στη Ρουμανία σαν οικονομικός μετανάστης με μηδέν κεφάλαιο και κατόρθωσε και έκανε εντός 4 μόνο ετών μεγάλο εμπόριο σιτηρών γιατί σαν Χιώτης είχε εμπορική πίστη, δηλαδή φόρτωνε καΐκια με σιτηρά τα έστελνε στην

Μασσαλία και οι έμποροι περίμεναν να τους δώσει τα λεφτά όταν τα πλήρωναν πχ οι Γάλλοι έμποροι.

Όταν η Οθωμανική αυτοκρατορία ήταν σε οικονομική κρίση και βγήκε για να δανειστεί αυτός που τη δάνεισε τότε ήταν ο Ανδρέας ο Συγγρός. Η Πύλη αποφάσισε μεταξύ πολλών να πάρει από αυτόν το δάνειο και ας πούμε ο υπουργός οικονομικών της Πύλης του είπε: «Μπέη Αντρέα το δάνειο επέλεξα να το πάρω από σένα πρώτον γιατί είσαι Χίος και έχετε εμπορική πίστη και δεύτερον γιατί είσαι φίλος μου το ξέρεις ότι παίζω το κεφάλι μου αν κάτι πάει στραβά». Το ίδιο συμβαίνει και σήμερα με τους Χιώτες εφοπλιστές που κατέχουν περι-

που 50% του ελληνόκτητου στόλου. Για μένα ένας από τους κύριους λόγους είναι ότι οι αγορές τους εμπιστεύονται γιατί έχουν διαχρονική εμπορική πίστη.

Κάποιοι αναγνώστης θα μου πει «ρε Βύρων σαν πολλά δεν μας τα λες για τους Χιώτες», αν είναι κριτικός θα του απαντούσα χιωτικά «ρίξε μου τη σκούφια σου.»

Μετά την είσοδο μας στις αγορές ο ελληνικός κίνδυνος μετατρέπεται πλέον σε μεγάλη ευκαιρία και αυτό αποδεικνύεται από την όρεξη των αγορών να επενδύσουν σε κρατικά ομόλογα, στις τράπεζες και στις επιχειρήσεις και όσο το πάγωμα της αγοράς λιώνει τόσο αυξάνει η όρεξη των ξένων επενδυτών με άλλα λόγια οι ξένοι επενδυτές επιστρέφουν στην Ελλάδα.

Για να μιλήσω και πιο συγκεκριμένα στην εταιρεία μου η τράπεζα μας μετά την είσοδο μας σε αγορά, μας έδωσε μεγαλύτερο πλαφόν από αυτό που είχαμε πριν από την κρίση. Αυτό σημαίνει ότι αυτόματα μας αύξησε το working capital - κεφάλαιο κίνησης που είναι σημαντικό για την επιβίωση μιας εταιρείας για να αναπτυχθεί και να μην απολύσει κόσμο. Άρχισαν οι τράπεζες μας τώρα να μπορούν να δανειστούν διατραπεζικά, που είχαν παγώσει και εξαιτίας αυτού του παγώματος έκλεισαν πολλές επιχειρήσεις λόγω ρευστότητας.

Αυτό που δεν άκουσα από κανέναν γκουρού να ειπωθεί επίσης είναι τους λόγους που το ΔΝΤ έκανε ορισμένους λανθασμένους χειρισμούς και αυτό κατά τη γνώμη μου οφείλεται στο ότι δεν είχε εμπειρία σε παρόμοια κατάσταση να δανείσει μία χώρα η οποία έχει σταθερό νόμισμα (ευρώ) γιατί στις χώρες που δανείζει γίνεται και αυτομάτως υποτίμηση, δηλαδή θα μπορούσε το ΔΝΤ και η Ευρώπη να ακολουθήσουν ένα πιο ήπιο νοικοκύρεμα που συνάδει με ισχυρό νόμισμα.

Ευτυχώς αποφύγαμε την υποτίμηση πχ σε μία υποτίμηση 65% που έλεγα ο κόσμος θα χάσει περίπου αντίστοιχα τα λεφτά του και αυτό για να προλάβω ορισμένους θιασώτες της υποτιμήσεως.

Οι ξένοι αναλυτές γνωρίζουν πολύ καλά τα οικονομικά μας είδαν το νοικοκύρεμα, το πλεόνασμα, τον ισοσκελισμό του προϋπολογισμού μας, τη μείωση του χάσματος μεταξύ εισαγωγών-εξαγωγών και κάτι σπουδαίο που περνάει τις ψιλές γραμμές είναι ότι το μεγαλύτερο μέρος του χρέος μας είναι στα κράτη και όχι σε ιδιώτες που σημαίνει είναι δύσκολο πλέον να μας αφήσουν να φαλιρίσουμε...

Κάθε ανάπτυξη χρειάζεται κεφάλαια και ειδικά από το εξωτερικό και για να τα πάρουμε αυτά χρειαζόμαστε εμπορική πίστη και μείωση του country risk που για μένα είναι από τα πιο βασικά στοιχεία για την ανάπτυξη μιας οικονομίας. Εμείς σαν λαός προκειμένου να εξυπηρετήσουμε τα κομματικά συμφέροντα ή δοξασίες παλιές, που αποδείχτηκαν λανθασμένες στην εφαρμογή τους έχουμε κολλήσει στους μνημονιακούς και μη αντί να βλέπουμε την ουσία για το καλό του τόπου.

Διάβασα ότι το καταραμένο μνημόνιο έχει δεσμεύσει την κυβέρνηση να προχωρήσει σε ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα σε όλους τους πολίτες που έχουν ανάγκη και θα κυμαίνεται γύρω στα 200 ευρώ συν 70 για τη σύζυγο και συν 50 για κάθε παιδί. Αυτό για μένα είναι σημαντικό και όχι ο εγγυημένος κατώτατος μισθός για το οποίο θα επανέλθω σε ένα επόμενο άρθρο μου.

Άκουσα τον διοικητή της Τραπέζης Ελλάδος τον κ. Προβόπουλο, να λέει ότι οι ελληνικές τράπεζες είναι από τις καλύτερες κεφαλαιοποιημένες τράπεζες της Ευρώπης, αν αυτό το έλεγε ο Φιλανδός κεντρικός τραπεζίτης νομίζω ότι δεν θα υπήρχε Φιλανδός που να τρέξει να το διαψεύσει έστω και αν είχε διαφορετική άποψη, γιατί και αυτοί πέρασαν κρίση αλλά όλοι μαζί πάλεψαν και την ξεπέρασαν.

Αντίθετα η πλειοψηφία των ελλήνων προσπαθεί να αποδείξει ότι είναι λάθος, είναι σα να θέλεις να βάλεις φωτιά στο σπίτι σου ή να είσαι ωραία γυναίκα, να σου λένε όλοι πως είσαι ωραία και εσύ να προσπαθείς να βρεις τις όποιες ασχημίες σου...

Σπάνια θα ακούσεις δυτικοευρωπαίο να κατηγορήσει τη χώρα του, έστω και αν αυτή έχει μπλεχτεί σε μεγάλα σκάνδαλα. Γιατί τα σκάνδαλα υπάρχουν παντού.

Συμπερασματικά η εμπορική πίστη και η μείωση του country risk είναι πολύ βασικά για μια χώρα και όποια αρνητική άποψη αν έχουμε δε θα πρέπει τουλάχιστον να τη διατυμπανίζουμε.

Εμείς έχουμε το χόμπι της υπερβολής του κατηγορείν τους άλλους όχι τον εαυτό μας χωρίς να βλέπουμε πόσο κακό κάνουμε στη χώρα μας και αυτό είναι μία θνησιγενής μας ιδιότητα την οποία πρέπει σύντομα να αποβάλλουμε έστω και μερικώς.

Υ.Γ: Για τις εκλογές που έρχονται ο Bismarck είπε ότι τα μεγάλα ψέματα λέγονται σε 3 περιπτώσεις: 1. Πριν από τις εκλογές 2. Στον πόλεμο, πχ οι σύμμαχοι ήταν έξω από το Βερολίνο και το ραδιόφωνο έλεγε ότι νίκησαν. 3. Μετά το κυνήγι

Ποιους να ψηφίσετε

Ψηφίστε αυτούς που υπόσχονται λιγότερα. Έτσι θα απογοητευτείτε λιγότερο...